

dyrvoldgiften drejer sig netop om Tilfælde, hvor der er hængaaet en lang Tid, inden Køberen anmelder Fejl ved Dyret.

Jeg henstiller altsaa, at Lovforslaget underkastes en kort Udvalgsbehandling, for at denne Ændring kan foretages.

Pürschel: Jeg synes ikke, at et saa fornuftigt Ord som det ærede Medlem Hr. Kirks bør lyde her i Salen uden at finde en lille Smule Genklang. Jeg vil gerne i alt væsentligt slutte mig til det ærede Medlems Betragtning. Naar der i Landbokredse er saa stærk en Stemning for at bevare den nuværende Ordning, beror det vist i nogen Grad paa, at man ikke har gjort sig klart, at den moderne Retspleje, som det ærede Medlem Hr. Kirk omtalte, muliggør en meget hurtig Afgørelse af Sagerne og ogsaa vil muliggøre en Ændring, hvorved en fuldt ud sagkyndig Behandling bliver sikret disse Sager. Jeg tror, at man bør stræbe derhenimod.

Pinholt: Naar man i Landbokredse holder paa den nuværende Ordning, er det bl. a., fordi man mener derigennem langt oftere at kunne faa en forligsmæssig Ordning af disse Sager end ellers. Det veterinære Sundhedsraad har afgivet en Erklæring til Bedømmelse af denne Sag til Fællesforeningen af jydsk Landboforeninger og de samvirkende danske Landboforeninger, hvori det stærkt udtaler som sin Opfattelse, at det, at Juristerne skulde være med ved Afgørelsen af disse Sager, i mangfoldige Tilfælde vilde forhindre Forlig, og nu indgaas der Forlig i et meget stort Antal Tilfælde. Derfor ønsker man ikke at have Jurister med ved disse Sagers Afgørelse. Om der kunde findes en Form, hvorefter Juristerne kunde medvirke, naar der skal afsiges Kendelser, ved jeg ikke. Jeg føler mig ikke kaldet til at udtale mig derom. Men det er sikkert og vist, at den Ordning, vi har, er man tilfreds med i Landbokredse, og den virker saaledes, at man faar langt færre Retssager, idet der meget oftere bliver Forlig, end der ellers vistnok kunde opnaas. Det synes jeg er en saa stor Fordel, at man ikke skal gaa tilbage til det, der har været tidligere, og heller ikke skal gaa over til det, man mener nu kunde indrettes paa Grundlag af den nye Retsplejereform.

Kirk: Min ærede Partifælle Hr. Pinholt plejer ellers at nære meget moderne Anskuel-

ser, og jeg plejer at være enig med ham, men naar det gælder om at bedømme, hvad Jurister er for Folk, er det ærede Medlem hildet i længst forsvundne Tiders Opfattelse. Jeg tør sige, at der i vore Dage ikke er nogen Mennesker, der i højere Grad end Jurister bestræber sig for at faa deres Medmennesker forligt, og jeg haaber, at den Dag vil komme, da det ærede Medlem ogsaa vil erkende det. Det ærede Medlem henviste flere Gange til Landbokredse, og hvad man mente i Landbokredse, og det har naturligvis sin store Betydning. Men der er dog ogsaa andre end Landboere, der handler med Heste og Køer. Hvis jeg en Gang skulde købe en Hest af det ærede Medlem Hr. Pinholt, vilde jeg dog finde, det var forkert, om jeg ikke, hvis Hesten ikke var, som den skulde være, havde Adgang til at gaa til Domstolene. Naar i det hele det ærede Medlem taler om Forlig, maa jeg sige, at det er slet ikke min Mening, at det skulde være Dommerne, der skulde mægle Forlig. Jeg mener, at der burde være Adgang for Parterne til, inden de gik til Retten, at blive forligt for en Forligskommission, men min Mening er kun den, at naar Forlig ikke opnaas, er det nu en Gang ifølge Grundloven Dommerne, der bør træffe Afgørelsen, den Afgørelse, som er exigibel. Der staar i Grundloven, at den dømmende Magt er hos Domstolene; der staar ikke, at den er hos Voldgiftsmænd.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Carl Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 48 af 28. Februar 1916 om Navigationsundervisningen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 583).